

1 op de 5 leeft in armoede

Eén op de vijf Amsterdammers leeft onder de armoedegrens. Het almaar groeiende aantal minima in de stad roept vragen op over de effectiviteit van het armoedebeleid. Wordt het tijd voor een nieuwe aanpak?

Het Parool
21 oktober 2014

PATRICK MEERSHOEK

AMSTERDAM – Het armoedebeleid in Amsterdam werkt niet. Ondanks alle inspanningen om armoede tegen te gaan blijft het aantal minima in de stad toenemen.

Volgens de nieuwste Armoedemonitor van het Bureau Onderzoek en

Statistiek leeft één op de vijf Amsterdammers onder de armoedegrens van 110 procent van het wettelijke sociale minimum. Dat is 1017,19 euro netto voor een alleenstaande zonder kinderen en 1308,74 voor een alleenstaande met kinderen.

Het percentage minima in Amsterdam lag in 2013 op 22,1, en de ver-

wachting is dat het dit jaar verder zal oplopen. Ter vergelijking: in 2008 was het percentage nog 15,8.

Het nieuwe stadsbestuur heeft bij zijn aantreden een extra inspanning beloofd om de armoede terug te dringen. Er wordt gewerkt aan een integraal aanvalsplan, dat jaarlijks 32 miljoen euro mag kosten.

Een rondgang langs deskundigen leert dat het college daarbij onorthodoxe middelen niet moet schuwen. Gratis wifi voor alle gezinnen onder de armoedegrens, luidt het advies van ondernemer Annemarie van Gaal. Hoogleraar arbeidsverhoudingen Paul de Beer pleit voor een gratis lidmaatschap van sportclubs en an-

dere verenigingen voor alle kinderen die opgroeien in armoede.

Oud-bankier Rutger Koopmans wil een inspanningsverplichting van overheid én samenleving: "We moeten hardop uitspreken: wij accepteren armoede niet."

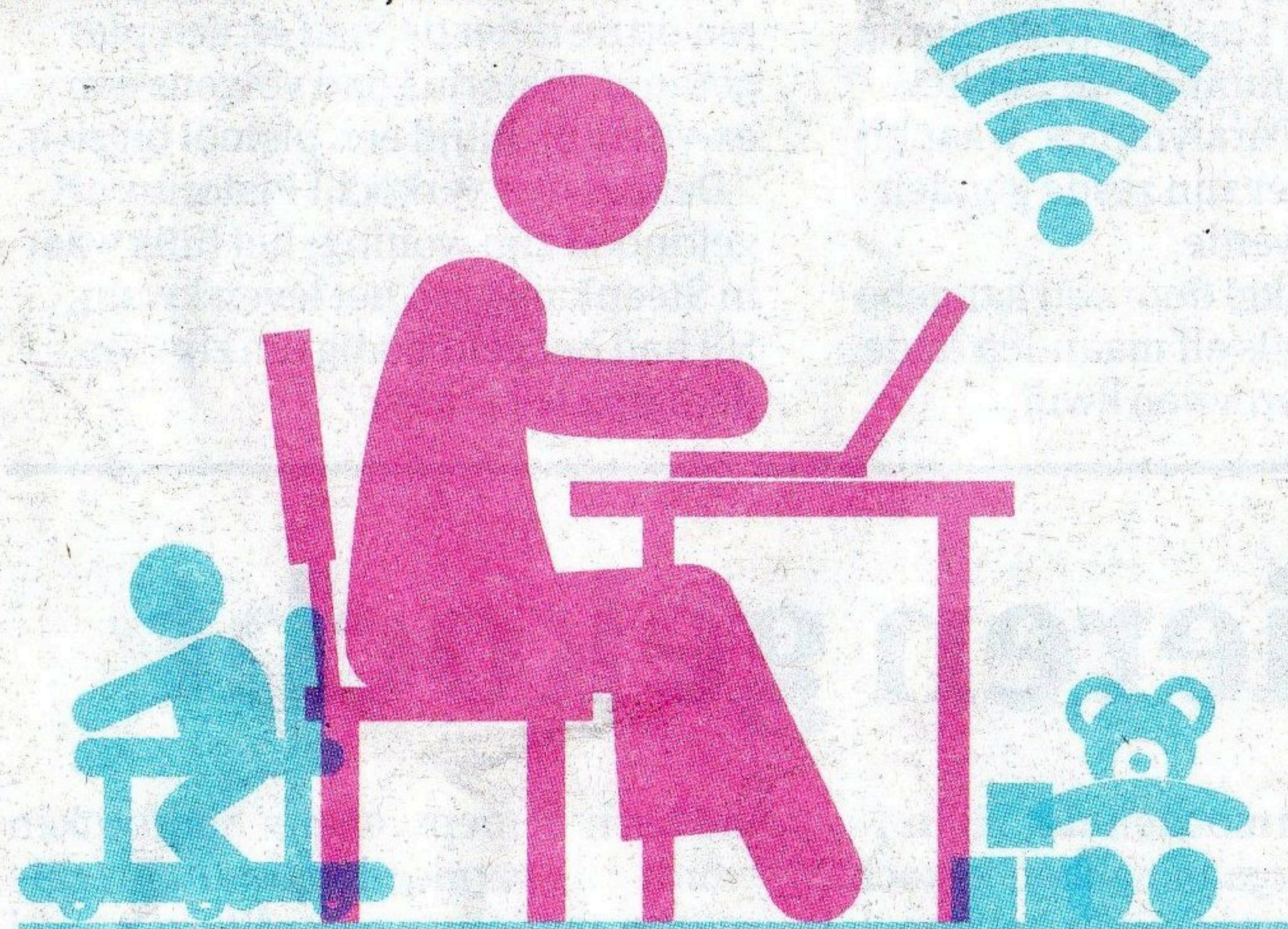
■ Pagina 3: 'Maak armoede sexy'

Oplossingen

1. Gratis wifi

"Een zwangere met uitkering mag nu van de gemeente nieuwe babyspullen kopen, terwijl die ook goedkoop op Marktplaats staan. Internet is een machtig wapen tegen sociale armoede."

Annemarie van Gaal, ondernemer

2. Duidelijke doelen

"Als het de gemeente ernst is, moet men zeggen: we halveren de armoede in de komende vier jaar. Om vervolgens met de gemeenschap in actie te komen."

Rutger Koopmans, oud-bankier

3. Gratis sporten voor jongeren

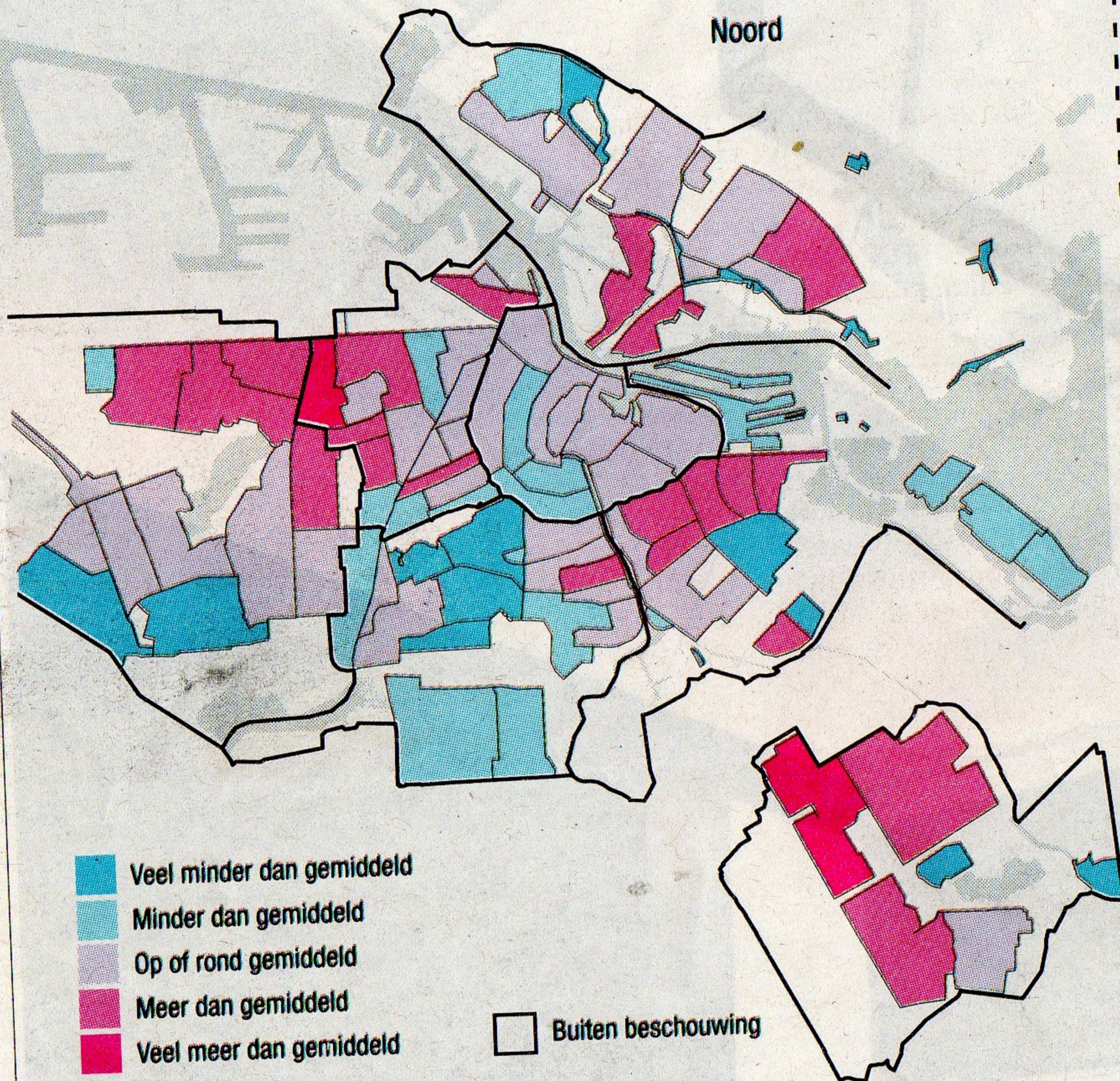
"Uit onderzoek blijkt dat kinderen die opgroeien in armoede twee keer zo veel kans hebben zelf later ook in armoede te leven. Sportclubs en verenigingen bieden een uitweg."

Paul de Beer, hoogleraar arbeidsverhoudingen

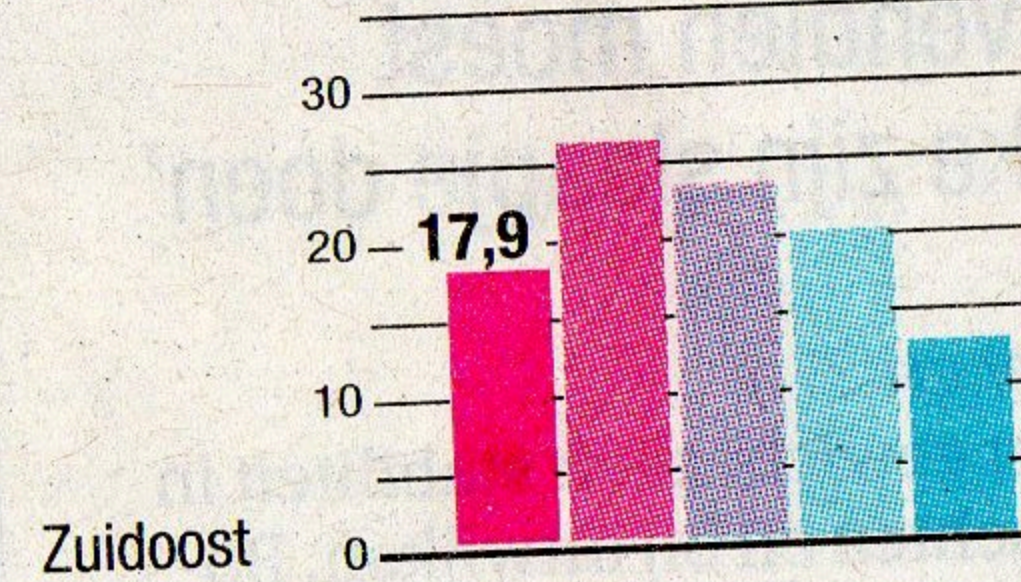
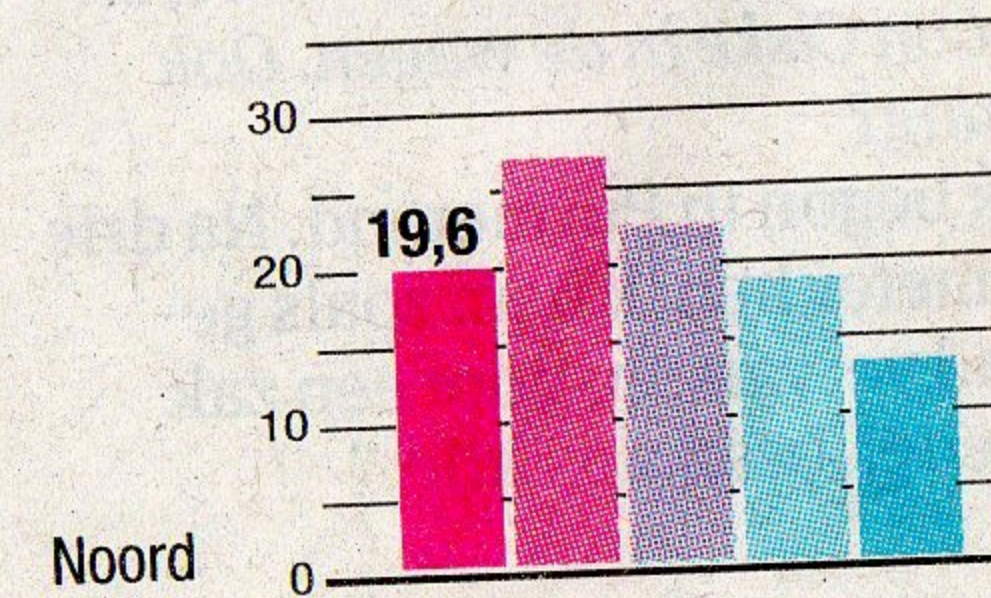
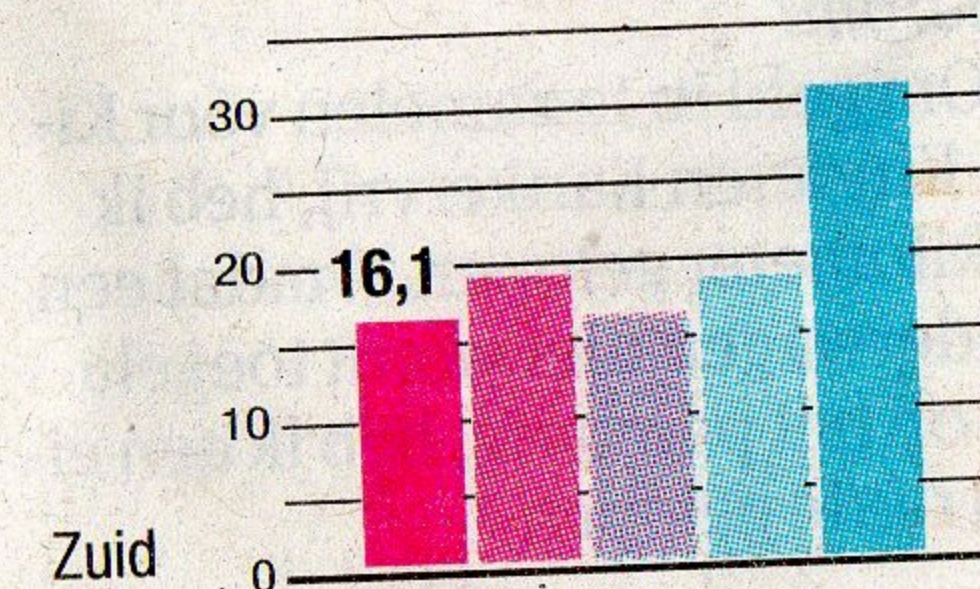
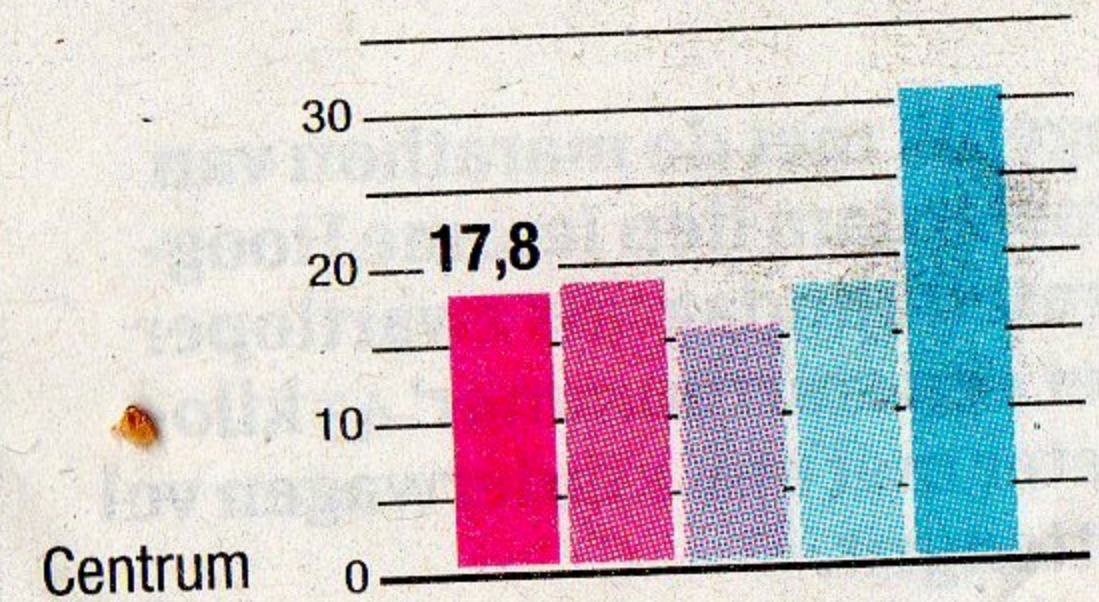
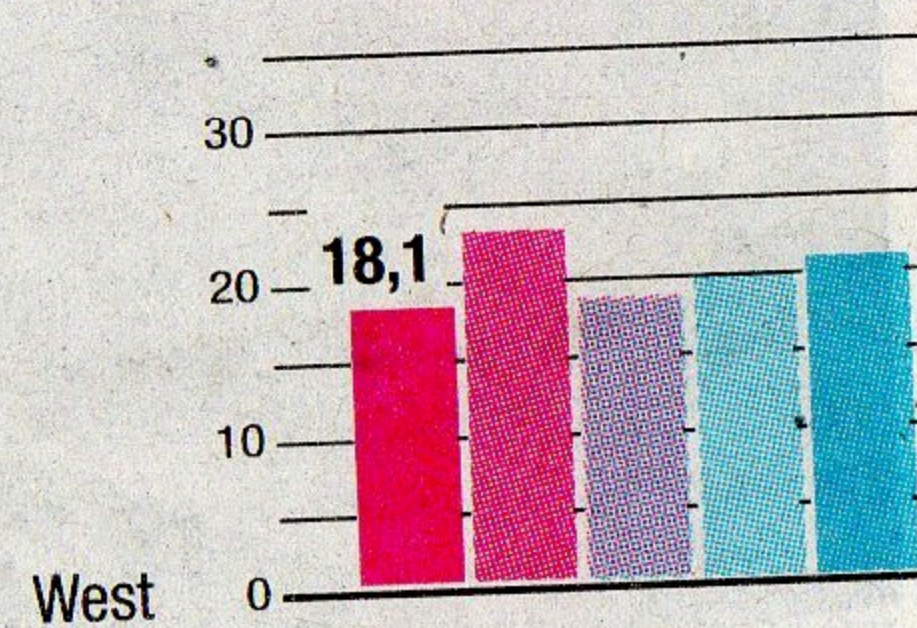
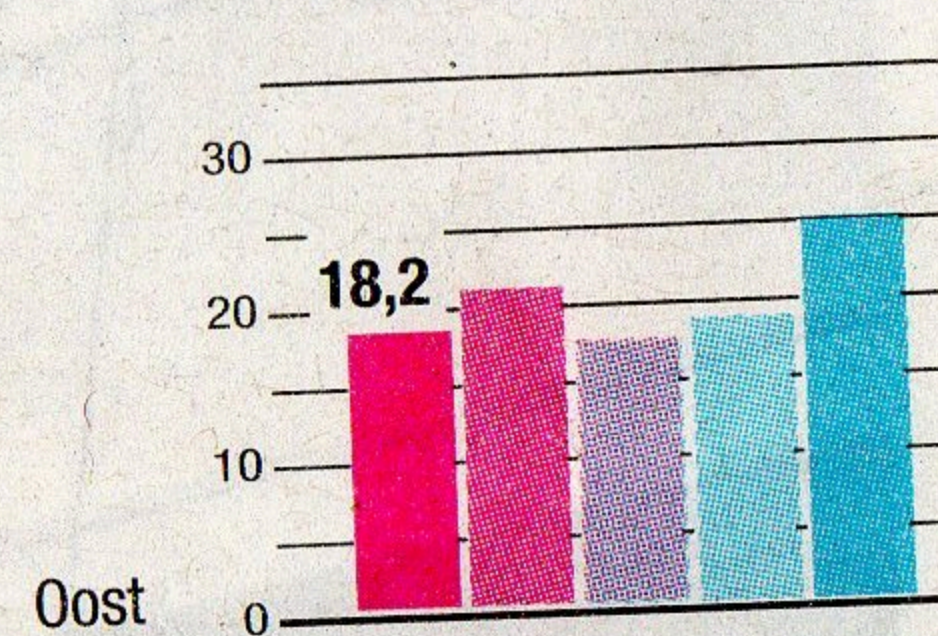
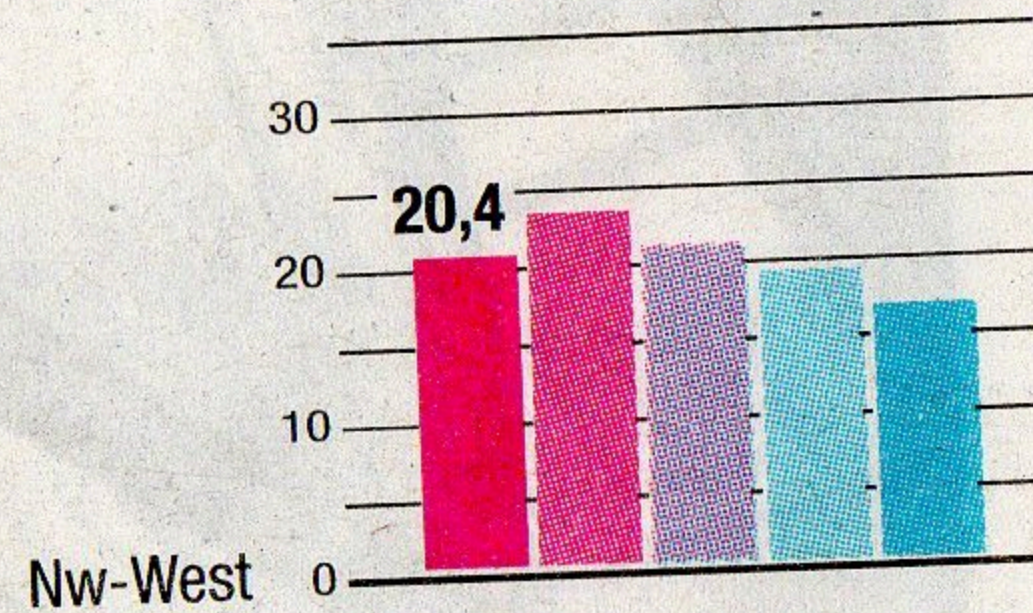
Tips Hoe kan Amsterdam zich ontworstelen aan armoede?

De kaart toont het aandeel minimumhuishoudens per buurt.

Een iets gedetailleerder beeld. De grafieken tonen het aandeel (%) huishoudens per inkomensgroep*.

- < €12.300
- €12.300-€19.700
- €19.700-€29.800
- €29.3800-€42.800
- €42.800 >

*Verdeeld in twintigprocentsgroepen

‘Armoede moet sexy worden’

Armoedebestrijding staat al jaren hoog op de politieke agenda, en de cijfers worden alleen maar slechter. Wat moet Amsterdam doen? Vijf deskundigen aan het woord.

Het Parool 21/10/2014

Rutger Koopmans, oud-bankier en voorzitter van de commissie die in 2009 adviseerde over het armoedebeleid van de gemeente: “Ons rapport met aanbevelingen ligt vast nog wel ergens in een lade. Er is indertijd niets mee gedaan, omdat onze adviezen haaks stonden op het uitgangspunt van de gemeente dat zij verantwoordelijk is voor de bestrijding van armoede. Dat is een overschatting van de overheid en een onderschatting van de burger. Armoede los je niet op met vijftig euro extra in de maand. Veel belangrijker is het sociaal isolement waarin veel minima zitten. Om eenzaamheid weg te nemen, heb je de buurt nodig, verenigingen en familieleden. Het stadsbestuur moet het voortouw nemen door ferm te stellen: wij accepteren armoede niet. Een doelstelling schept verplichtingen, voor de gemeente, maar ook voor de gemeenschap.”

Annemarie van Gaal, ondernemer en armoedebestrijder: “Ik heb wel honderd tips, maar als ik er één moet noemen, is dat gratis wifi voor alle huishoudens onder de armoedegrens. Internet is onmisbaar en een machtig wapen tegen een sociaal isolement. Aanstaaende moeders met

een uitkering mogen nu op kosten van de gemeente een uitzet uitzoeken in de winkel, terwijl ze op Marktplaats vrijwel nieuwe spullen voor een prikje kunnen krijgen. Dat is toch veel beter? Het geld dat daarmee wordt bespaard, kan worden gebruikt om de gratis wifi te betalen. En als ik nog een tip mag geven aan de landelijke politiek: in het nieuwe belastingstelsel moeten mensen met een inkomen tot 15.000 euro per jaar worden vrijgesteld van het betalen van belasting. Elke euro die mensen met een uitkering bijverdienen, mogen ze zelf houden.”

Paul de Beer, hoogleraar arbeidsverhoudingen aan de UvA: “Mijn zorg gaat vooral uit naar de vele tienduizenden kinderen die opgroeien in armoede. Uit onderzoek blijkt dat armoede erfelijk is: kinderen die opgroeien in een gezin onder de armoedegrens, maken twee keer zo veel kans om ook als volwassene in armoede te leven. Er zijn allerlei regelingen, maar het is heel wel mogelijk dat dat geld aan andere zaken wordt besteed. Mijn voorstel zou zijn om het lidmaatschap voor sportclubs en andere verenigingen gratis te maken voor deze groep kinderen, zodat ze een zo normaal mogelijk leven kun-

nen leiden. Belangrijk is wel dat dit op een onzichtbare manier gebeurt. Het blijkt dat mensen vaak een flinke schroom moeten overwinnen om gebruik te maken van regelingen.”

Jurenne Hooi, directeur-bestuurder van MaDi in Zuidoost, verantwoordelijk voor onder meer schuldhulpverlening: “We moeten toe naar een heel andere instelling. Armoede heeft in

‘Wie gezin met vier kinderen 100 euro per week geeft, is de weg kwijt’

Nederland een zeer negatieve klank, alsof het hebben van weinig geld een grote schande is. Armoede zou sexy moeten worden. Ik ken mensen die hier bij de schuldhulpverlening lopen en er toch in slagen iets van hun leven te maken. Ze zijn creatief en weten van weinig iets moois te maken, bijvoorbeeld door tweedehands kleding op te pimpen. Dat is een houding die we veel meer moeten stimuleren. Misschien moeten we net als in

Bhutan gaan werken met het Bruto Nationaal Geluk als maatstaf voor succes. Ik vermoed dat je dan zult zien dat mensen met heel weinig geld in sommige gevallen hoger scoren dan mensen met heel veel geld.”

Marius Singels, coördinator bij de voedselbank in Zuid: “Er zijn heel veel partijen betrokken bij de armoedebestrijding, maar het onderlinge overleg laat nogal eens te wensen over. Iedereen zit in zijn eigen wereldje, waardoor al snel een verkerde blik ontstaat. Een budgetbeheerder die een gezin met vier kinderen honderd euro in de week geeft omdat de schulden moeten worden afgelost, is het contact met de werkelijkheid kwijt. Als mensen de zorgpremie niet kunnen betalen omdat er gewoon geen geld is, krijgen ze een boete. Wat is daar de gedachte achter? Wij beginnen volgende maand met een sociaal-financieel café waar klanten van de voedselbank met een maatschappelijk werker en een sociaal raadsman hun situatie kunnen doornemen: worden alle voorzieningen gebruikt, wat zijn de problemen en hoe gaan we die zo snel mogelijk aanpakken?”